

عنوان مقاله:

تحلیل تجزیه ای شاخص بهره وری کربن در اقتصاد ایران: به تفکیک بخش های کلان اقتصادی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مدیریت، تجارت جهانی، اقتصاد، دارایی و علوم اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

قهرمان عبدلی - استاد دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

حمیدرضا نجاتی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته اقتصاد دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

علی اکبر نوروزی خوشمردان - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته اقتصاد دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

اقدامات جاری در زمینه افزایش بهره وری انرژی، تثبیت و کاهش انتشار گازهای گلخانه ای به ویژه دی اکسید کربن در راستای دستیابی به توسعه پایدار در سطح قابل قبولی نبوده و نیازمند اقدامات بیشتری است. از اینرو شناخت عوامل موثر بر بهره وری کربن به عنوان نماینده انرژی جهت ارزیابی سیاست ها و راهبردها ضروری است. اثر کارایی و اثر ساختاری را میتوان به عنوان مهم ترین عوامل مؤثر در این زمینه در نظر گرفت. در این مطالعه با توجه به تفاوت میزان اثر گذاری کارایی و ساختاری در هریک از بخش ها، اقتصاد ایران به شش بخش «خانگی، تجاری و عمومی»، «صنعت»، «حمل و نقل»، «کشاورزی»، «پالایشگاهی» و «نیروگاهی» تقسیم شده است و اثرات مذکور طی سال های 1380-1394 در سه دوره پنج ساله مورد بررسی قرار گرفته اند. یافته های تحقیق نشان می دهد که پس از بخش پالایشگاه دو بخش صنعت و کشاورزی حساسیت و کشش بیشتری برای تغییرات در بهره وری کل نسبت به سایر بخش ها دارند. این در حالی است که سه بخش «حمل و نقل»، «نیروگاه»، «خانگی، عمومی و تجاری» کشش کمتری نسبت به تغییرات نشان می دهند و در این میان نیز بخش «حمل و نقل» نسبت به دو بخش نیروگاهی و خانگی از کشش بیشتری برخوردار است. لذا برای مثبت شدن اثر ساختاری میتوان سهم ساختاری بخش هایی همچون پالایشگاه و صنعت و کشاورزی را افزایش داد یا به عبارتی انرژی بیشتری را به این سمت هدایت کرد.

کلمات کلیدی:

بهره وری کربن، بخش های کلان اقتصادی، تجزیه شاخص، اثر کارایی، اثر ساختاری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135823>

